

ואמר רבינו זיל בספרו שכתב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִּיהַ

חיים זכו

(השם יתברך) (השם יתברך) (השם יתברך) (השם יתברך) (השם יתברך)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ש"ב **וירא** תשב"ג

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

טוֹעֲמִיָּה

אל המקום אשר עמד שם

פרשת השבוע

לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה עַל כָּל דָּבָר

מְבֹאָר בְּהַתּוֹרָה אֱלֻקִּים אֵל דְּמִי לָהּ שְׁעַקֵּר הַבְּרִיאָה הַיְתֵה שְׁצַפָּה שְׁיִקְבֵּל שְׁעֲשׂוּעִים מִיִּשְׂרָאֵל שְׁיִמְשְׁלוּ בְּתַפְלוֹתֵיהֶם וְכוּ' עַיִן שָׁם. כִּי זֶהוּ עַקֵּר הַכְּבוֹד שְׁמִקְבֵּל מִהָאָדָם דִּיקָא שְׁבִשְׁבִיל זֶה בְּרָא הַכֹּל כַּנ"ל. הֵינּוּ מֵה שְׁבַגְדֵּלֵת נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים בְּרָא בְרִיאָה כְּזֹאת שֶׁהוּא הָאָדָם הַבֶּעַל בְּחִירָה שְׁיִישׁ לוֹ כַּח לְמַשֵּׁל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁיִנְהִיג הָעוֹלָם כְּרִצּוֹנוֹ. שְׁכָל זֶה רְחוּק בּוֹדָאֵי מְאֹד מְאֹד מִשְׁכָּל אָנוּשִׁי, אֲבָל הֵן הֵן גְּבוּרוֹתָיו, הֵן הֵן נוֹרְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים. כִּי עַקֵּר הַגְּדֵלֵת כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרֵךְ הוּא כְּשֶׁאֲנוּ מוֹדִים עַל כָּל הַדְּבָרִים הָרְחוּקִים מִדַּעְתָּנוּ מְאֹד שְׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס הָעֵינָן הַזֶּה בְּדַעַת אָנוּשִׁי כָּלֵל. וְאֵף עַל פִּי כֵן אָנוּ מְאֲמִינִים בְּגְדֵלְתוֹ יִתְבַּרֵךְ אֲשֶׁר מִחֲשֻׁבוֹתָיו וּדְרָכָיו שָׁגְבוּ וְגָבְהוּ מְאֹד מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָבְהוּ דְרָכֵי מִדְרָכֵיכֶם וּמִחֲשֻׁבוֹתָיו מִמִּחֲשֻׁבוֹתֵיכֶם וְכוּ'. וְכֵמוֹ שְׁכַתּוֹב אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁעַל ה' יִתְבַּרֵךְ בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה קֶשֶׁה קֶשִׁיּוֹת, כִּי אִם לֹא כֵן יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם דַּעְתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ עַיִן שָׁם. וְעַל כֵּן עַקֵּר הַגְּדֵלֵת כְּבוֹדוֹ הוּא עַל יְדֵי תַפְלָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה רֹאִין נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים בְּיֹתֵר.

וְזֶה הַדְּרָךְ שֶׁל הַתַּפְלָה גָלוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְהִרְאִישׁוֹן הִיָּה אֲבָרָהִם שְׁיִגַע וְטָרַח בְּעִבּוּדָתוֹ מְאֹד וְשָׁבַר וּבִטָּל כָּל תַּאֲוֹתָיו וּמָסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי יִתְבַּרֵךְ כָּל יָמָיו. וְהִרְבֵּה בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים מְאֹד עַד שֶׁהִמְשִׁיךְ דְרָךְ הַתַּפְלָה בְּעוֹלָם וְתַקֵּן לָנוּ תַפְלַת שְׁחָרִית. וְכֵן אַחַר כֵּךְ בָּא יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְתַקֵּנוּ יוֹתֵר תַפְלַת מְנַחָה וּמַעֲרִיב. וְכֵן כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁאַחֲרֵיהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כָּלֵם הִלְכוּ בְּדַרְכֵיהֶם וְחִזְקוּ אֹתָנוּ לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְאָנוּ צְרִיכִים לְבִטָּל דַּעְתָּנוּ הַפְּחוּתָה וְהַחֲסָרָה מְאֹד וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה עַל כָּל דָּבָר וּלְהֶאֱמִין שְׁיִישׁ כַּח בְּיַדֵּנוּ לְנַצַּח אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְהַפְּךָ דַּעְתּוֹ מִדִּין לְרַחֲמִים, אֵף עַל פִּי שְׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין כָּל זֶה, אֵף עַל פִּי כֵן הָאֲמַת הוּא כֵן. וְזֶה עַקֵּר הַגְּדֵלֵת כְּבוֹדוֹ בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ו' א

עמוד זה נדבתי הר"ר אשר מרדכי פרידמאן הי"ו
לרגל שמחת הברית מילה לבנו נחמן שיחי' למזל טוב

הנה באהל

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

יֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הָיוּ אוֹמְרִים שְׁמַעְלַת הַצְּנִיעוֹת אֶצֶל הַנָּשִׁים גְּדוּלָה וַחֲשׂוּבָה מִכָּל עֲבוֹדַת ה' שֶׁל הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵינָה בְּשָׂרָה כְּתִיב כִּשְׁשָׂאֱלוֹ הַמַּלְאָכִים לְאַבְרָהָם אֵינָה שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ, אָמַר הִנֵּה בָּאֵהֶל, וַיְדַרְשׁוּהוּ רַז"ל לְלַמֵּד עַל צְנִיעוֹת שֶׁהִיָּתָה בָּהּ בְּשָׂרָה. וְהֵינָה שָׂרָה הִיָּתָה לְמַעְלָה בַּנְּבִיאוֹת מֵאַבְרָהָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל שֶׁהִיא אַבְרָהָם טָפַל לָהּ בַּנְּבִיאוֹת.

נִמְצָא שְׂזֻכְתָּה עַל יְדֵי צְנִיעוֹתֶיךָ הַגְּדוּלָה, יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם שְׂזֻכָּה לְמַדְרָגוֹתָיו עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ בַּתְּפִלָּה, וְאַף בְּעֲבוֹדוֹתָיו וּבְכָל יְגִיעוֹתָיו הַנַּעֲלוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת, וְאַף עַל עֲבוֹדָתוֹ הַגְּדוּלָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת מִחוּץ לָעִיר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל אַבְרָהָם קָרָאוּ הָרַר, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהָר ה' יִרְאֶה. (וְכַמוּכָא בְּזִהַר פְּרָשַׁת חֵיִי שָׂרָה יָף קכ"ח עַל גְּדַל הַתְּבוּדוֹתוֹ בַּשָּׂדֶה מְעַרַת הַמְּכַפְלָה שֶׁשָׁם הִרְגִישׁ אֹר הַגְּדוּל שֶׁל הַמְּעָרָה שֶׁעַל כֵּן רָצָה אֶת הַשָּׂדֶה) וְאַף עַל פִּי כֵן זָכְתָה שָׂרָה לְנְבִיאוֹת יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְהַכֵּל בְּכַח צְנִיעוֹתֶיהָ וַיִּשְׁיבְתָהּ בְּאֵהֶל בֵּיתָהּ.

שיש"ק ו' קצז

טוֹעֲמִיָה

ברשת השבוע

אל המקום אשר עמד שם

לְהַנִּיחַ כָּל כַּחוֹ וְחַיּוֹתָו בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה

אֲבָרָהֶם אִישׁ הַחֶסֶד הוּא עֶקֶר הַהִתְחַבְּרוּת וּדְבִקוֹת לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׂזוּכִין עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה, כִּי אֲבָרָהֶם בְּחִינַת חֶסֶד שֶׁהוּא אֲהָבָה וְהַשְׁתַּוְּקוּת וְהִתְחַבְּרוּת וּדְבִקוֹת לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּל זֶה בְּחִינַת חֶסֶד וְאֲהָבָה, בְּחִינַת אֲבָרָהֶם, כִּי אֲבָרָהֶם הוּא הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְחִיל לַעֲסֹק בְּתִפְלָה בְּשִׁלְמוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ דְּרֹךְ הַתְּפִלָּה בְּעוֹלָם, כִּי הוּא הִתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ הָאֲמוּנָה בְּעוֹלָם שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה וְכַמְבֹאָר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת דְּבָרָיו וְכַרוֹנוֹ לְבָרָכָה.

וַיִּצְחַק הוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, בְּחִינַת כַּח וְגִבּוּרָה, שְׁמַת פְּלִלִין בְּכַח גְּדוֹל וּבְגִבּוּרָה גְּדוֹלָה כְּדֵי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, הֵינּוּ גְדֻלוֹת שְׁעוֹלָה עַל הַלֵּב בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, כִּי בְּאֲבָרָהֶם וַיִּצְחַק הָיָה עֲדִין אַחֲזִיז מַלְכוּת הָרָשָׁעָה שֶׁהֵם עָשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל שִׁיִּצְאוּ מֵהֶם. וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת גְּבוּרוֹת יִצְחַק הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת מַה שְׁמַת פְּלִלִין בְּכַח וְגִבּוּרָה כְּדֵי לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה וְכַנְ"ל. וְעַל כֵּן הָיָה עֶקֶר קִיּוּם הָעוֹלָם עַל יְדֵי עֲקֻדַת יִצְחַק, כִּי עֲקֻדַת יִצְחַק זֶה בְּחִינַת מְסִירַת נַפֶּשׁ שְׁמֶסֶר נַפְשׁוֹ לְמוֹת בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּכַח שְׁצָרִיכִין לְהַנִּיחַ כָּל כַּחוֹ וְחַיּוֹתָו בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה שֶׁזֶה בְּחִינַת מְסִירַת נַפֶּשׁ בְּחִינַת עֲקֻדַת יִצְחַק שְׁמֶסֶר כָּל חַיּוֹתָו בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ליקוטי הלכות תפילה ה' ב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהָ

קח נא את בנך

רָצוֹן וְכִסּוּפִין דְקַדְשָׁה

עַקֵּר זְכוּת עֲקֵדַת יִצְחָק הוּא בְּחִינַת רָצוֹן וְכִסּוּפִין דְקַדְשָׁה שְׁוֵה תִּיהָ עַקֵּר מְעַלְת הַנְּפִיזוֹן שֶׁל אַבְרָהָם וְיִצְחָק, כִּי עַקֵּר הַזְכוּת הוּא מֵה שֶׁנִּתְרָצוּ לְשַׁחֵט וּלְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה' וְעַל יְדֵי שֶׁנִּתְרָצוּ לָזֶה בְּרָצוֹן שָׁלֵם בְּאַמַּת נְחֻשָׁב כְּאֵלוֹ נִשְׁחַט וְנִקְרַב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ אַף עַל פִּי שֶׁבְּאַמַּת לֹא שָׁלַח יָדוֹ אֵלָיו וְלֹא עָשָׂה לוֹ מְאוּמָה נִמְצָא שֶׁעַקֵּר זְכוּת הָעֲקֵדָה הוּא רַק רָצוֹן וְכִסּוּפִין דְקַדְשָׁה.

וּמִחַמַּת שִׂיִצְחָק זָכָה אָז לְכִסּוּפִין קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה בְּאַמַּת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ כְּזֶה מִשָּׁם נִמְשָׁךְ קְדוּשַׁת נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל שִׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ שִׂישׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נַפְשׁ קְדוּשָׁה שֶׁמִּרְצָה לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת ה' תָּמִיד.

נִמְצָא שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נַפְשׁוֹ וְרָצוֹנוֹ חָזַק תָּמִיד לַה' יִתְבָּרֵךְ כִּי כָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מוּכָן לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה', כִּי בַּפְּנִימִיּוֹת נַפְשׁוֹ רָצוֹנוֹ חָזַק מְאֹד מְאֹד לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מִחַמַּת שֶׁכָּלֵנוּ בְּנֵי יִצְחָק אָבִינוּ שֶׁנֶּעְקָד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְרָצָה לְמוֹת בְּשִׁבְלֵנוּ יִתְבָּרֵךְ.

ליקוטי הלכות אומנין ד' י

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר:

אַז די חֲלָה זאל
גַּעֲרֵאטן אויף שַׁבַּת,
אַיז אַ סײַעֶתָא
דְּשִׁמְיָא,
זאל ער נישט זיין
בְּרֵגֵז אויף אִיר.

תרגום

שהחלה תהיה מצלחת לכבוד שבת, זהו ענין של
סייעתא דשמיא, בכך אין לו (לפעל) להיות ברגז
עליה (על זוגתו, בזה).

טעם זקנים (אידיש) ס"ה

עמוד זה נדבתי הר"ר נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו
בזכות רביה"ק יוכה לברכה והצלחה בכל הענינים

לישון בהתחלת הלילה ממש, שזה יסוד חזק מאד מאד לקום בחצות לילה לבפות ולהתמרר על החרבן ובפרט על החרבן וצרות הנפש שאנו בעצמנו הגורמים לזה, יהי רצון שניזכה לראות בשמחה בקרוב.

אחר הצהרים אני כותב פרשיות ומזוזות, ה' יעזר לי שאלה בדרך האמת ואצליח בכל מעשי, ובעקר שאזכה להתקרב לרבנו אור האורות ולילה בעצתו שלא אאבד את עולמי ח"ו, אבקשה מאד שתכתב לי לעתים קרובות ותזכיר לי תמיד את התכלית שבשבילו נוצרנו וכאן לא באנו להשתקע אלא לחטוף תורה ותפלה ומעשים טובים.

מיר שטייען ביי אזא פארמיגען אצל אוצרות יקרות כאלה, הבה נשמש בהן בפשיטות ללמד ספרי רבנו בפשיטות, להאמין שיש בכל דבור אורות שיאירו לנו הדרך איך להתנהג.

בשבת העבר למדנו ספורי מעשיות בערגער ועני מענין שבו בערגער הלך כל יום לחפש בשלש עצים ובא משם מיט פאר וויינטע אויגן, זה מרמז על שלושה תפלות ביום, אף על פי שכל יום מתפללים בשוה, בכל זאת צריך שזה יהיה חדש אצלו וגם בכל יום תהיה התפלה יותר גבוהה מאתמול, כמו בן בערגער שעשה סימן באיזה עצים חפש, ולמחר חפש באחרים. זה מרמז שלא רצה להתפלל היום כמו אתמול, רק רצה להוסיף קדושה על אתמול, ובאמת נעשה חשבון איך עובר עלינו הימים, האם אנו מוסיפים כל יום מתברו או ח"ו להפך, מוסיפים ההפך.

ידידי, היכן אנו בעולם ועל מה אנו מבליים מינו ושנותינו ומה נעשה ליום הפקדה, אבל ב"ה שיש לנו עצה של התבודדות לישיב עצמנו היטב, איך להוסיף קדושה וטהרה כל יום ויום. ממני ידיך לנצח: יעקב גדליה

שארית יעקב - לא

ב"ה, מוצאי שבת קודש פרשת ואיה השנה לעולה תשכ"ו, ירושלים עיה"ק ת"ו.

את מכתבה קבלתי בשבוע העבר, ומאד שמחתי לשמוע ממך ומסדר למודה ובפרט למוד שלחן ערוך אשר הוא יסוד הכל על פי דרכי רבנו ז"ל. הנה בענין שאתה כותב לי שלעת עתה אין שום חדשות אצלה, תדע ידידי שבעולם הזה צריכין סבלנות הרבה בכל דבר, רק ההפרש בין ברסלב ל שאר הוא שאנו צריכים לנצל את העת של הסבלנות ולהרבות בתפלה לאין שעור, כי כל מה שמרבין בתפלה מחזקים את הפלי שהשפע צריכה להפנס לתוכה, כי לכאורה קשה על מה צריכין להתפלל, הלא ה' יתברך יודע כל צרכי בני אדם, אף מבאר בדברי רבנו ז"ל שהש"ת משפיע תמיד השפעות לטובה, רק האדם צריך להכין פלי לקבל השפע, ויכול להיות שלפעמים הש"ת מעכב השפע, כי כלפי שמים גליא שהאדם אין לו איפה לקבלו, ומחכים מלמעלה שירבה בתפלה ויכין פלי חזקה וממילא תהיה השפע נשמרת תמיד, ובאמת בזה הידיעה לבד שאנו רוכשים - שעל כל דבר קטן וגדול צריכין לשפוך שיח לפני בורא הכל, צריכין אנו לשמוח בלי גבול.

ועלינו להתחזק לא להיות כפוי טובה ח"ו לשמור על השעה הידועה אצלנו חק ולא יעבור לצעק הרבה מעמק הלב "איה קדשתי", "איה טהרתי", "איה מקום כבודו", עין בליקוטי תפלות חלק ב' תפלה י"ב בענין צעקת "איה". ובתורה איה מקום כבודו בליקוטי מוהר"ן מבאר שאפילו האדם נפל למקומות המטונפים ששם אין מגיע כבודו יתברך יכול לצעק איה מקום כבודו, וזה עקר תקונו ותשובתו.

הנה בענין למודי אני לומד בישיבת סלונים וכו', ומה שעולה על הפל שאני יכול לילה

זמני שבת קודש – פרשת וירא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:07	4:06	4:22	4:04	4:16	4:04	4:02	4:19
שקיעה ערב שב"ק	4:47	4:46	4:44	4:44	4:45	4:44	4:24	4:41
חצות הלילה	11:10	11:11	11:11	11:08	11:11	11:08	11:02	11:13
עלות השחר	4:50	4:51	4:52	4:50	4:51	4:50	5:25	5:15
עטיפת הטלית	5:12	5:13	5:14	5:13	5:13	5:13	5:54	5:40
נין החמה	6:04	6:05	6:07	6:06	6:05	6:06	7:03	6:39
סוף זמן קר"ש מג"א	7:55	7:56	7:57	7:55	7:56	7:55	8:20	8:15
חצות היום	11:23	11:24	11:25	11:22	11:24	11:23	11:43	11:40
שקיעה יום שב"ק	4:46	4:45	4:43	4:43	4:45	4:43	4:23	4:40
צאת השבת	5:20	5:21	5:21	5:18	5:21	5:18	5:14	5:53
צאה"ש 72 דק'	5:59	5:58	5:56	5:56	5:57	5:56	5:35	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בנינוים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוד"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בנינוים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ביגדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת חיי שרה

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה
ה:	ו.	ז:	ז.	ז:	ח.	ח:
רסא	רסב	רסג	רסד	רסה	רסו	רסז
תורה ס"ה – ויאמר בועז אל רות						
התורה הזמנית						